

60 κώλος Σημασια

Κώλος

- 1) ειδος ζωου μεταξύ ελάφου και κριού. (ούτε ή μάνα του τό ξέρει)
- 2) δημ. τὸ κόλον έντερον, το κατώτατον άκρον τοῦ εντερικου σωλήνος, ο αφεδρών, ὀ πρωκτός*

Screen clipping taken: 16/3/2012 6:11 πμ

ΚΩΛΟΣ, οὐσ. ἀρσ. Σ. Πρωκτός, Ἑλλ. Ὅτι καὶ τὸ Κῶλος εἶναι ἑλληνικὸν, μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ ἐκ τούτου σχηματισθὲν Ῥωμαϊκὸν **culus (cul)**. Οὕτως ὠνομάσθη συνεχδοχικῶς ἀπὸ τὸ Κόλον, ἢ Κῶλον (**colum**), τὸ μεταξὺ τοῦ λεγομένου Τυφλοῦ ἐντέρου (**caecum**) καὶ τοῦ Ἀπευδυσμένου (**rectum**), ὅπου πρῶτον συναθροίζονται τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς, τὰ ὁποῖα ἔπειτα καταβαίνουν διὰ τοῦ ἀπευδυσμένου εἰς τὸν κῶλον, ὅθεν ἐξέρχονται. Μαρτυρεῖται ἀκόμη ἀπὸ τὴν λέξιν **Κολεός (fourreau)**. Τέλος τοῦ Ἀπευδυσμένου εἶναι ὁ Πρωκτός (Ἄτακτ. I, σελ. 308), ὅστις ὠνομάζετο καὶ Ἄρχος, Ἑλλ. ὅθεν καὶ τὸ σύνθετον (ἄσεμνον ἐπίθετον) ὁ **Κολεάρχος**. Πρὸ τῆς εὐρέσεως τοῦ ῶ, ὅλα τὰ τριαυτὰ ἐγράφεοντο διὰ τοῦ σ. Ὁ Ἡσύχιος φέρει καὶ ἄλλο σύνθετον, « **Κίναρχος, ἄψυχος** » ὁ ἔχων δηλαδὴ εὐκίνητον ἄρχον, ὁ κοινῶς λεγόμενος **Χεσᾶς** (χυσ. **Χεσιάρης, Σ.**), καὶ μεταφορ. ὁ ἄψυχος καὶ δειλός· διότι οἱ δειλοὶ πάσχουν πολλάκις τὸ πάθος τοῦτο.

βλ. 352.270 [296]

κωλιῆ, ἢ (κῶλον), τὸ ὀστό του μηροῦ μαζί με τὴ σάρκα, γλουτός, ιδίως, λέγεται για τὸ γουρούνη, σε Ἀριστοφ., Ξεν.

Υποκοριστικό το **κωλίον**. Επέζησε στο ποντιακό ιδίωμα.

πβλ. Φράση "Μεσα το κοιλίον, έξω το κωλίον"

Ἡ ὀρθη σταση της γυναίκα: ρούφα την κοιλιά σου και τούρλωνε τον κωλο σου.

Κολεάρχος: Ὁ χέστης, ὁ δειλός.

Ἀλλὰ κυρία και συνήθη υποκοριστικά του κωλος: **κωλακι** ἢ **κωλαράκι, κωλαρέντζος**.

Αφεδρών

Γεν. αφεδρώνος

Ετυμολογία: ἀπό + ἔδρα

Ἀκμήν και ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; (17.) οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ και εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; (18.) τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ

Κατὰ Ματθαῖον 15.17

Ομορρίζο **ἄφεδρος**, ἡ περίοδος, ἡ ἐμμήνος ρύσις της γυναίκα

(19.) Καὶ γυνή, ἣτις ἐὰν ἦ ρέουσα αἵματι, ἔσται ἡ ρύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας, (20.) και πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται, και πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται. (21.) και πᾶς, ὅς ἐὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευιτικόν 15.19

Screen clipping taken: 14/1/2013 4:54 μμ

ΚΑΤΑΡΑ

Ἄιδου πρωκτῶ περιπέσοις

Τὸ νυν: Στου διαόλου τον κώλο

Κωλή

1. Άλλη μορφή του κώλον.
2. Μπουτι, μηρος ειδικ. χοιρομέρι
3. Ανδρικά αιδοῖα

ὥστε μ' ἀπάγγεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτούς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ τῆς Τριτογενείας.

πὼς σκάω πού τοὺς βλέπω! Γὰ Παλλάδα δε γνοιάζονται, μόνο μπροστά
στ' ἀχαμνά τους κρατοῦν τὴν ἀσπίδα.^{σημείωση 3.}

Αριστοφάνους Νεφέλαι 989

Κωλιάς, ἄθος, ἡ· Ἐπιθ. τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ
τοῦ ναοῦ αὐτῆς τὸν ὅποιον εἶχεν ἐπὶ τοῦ ἀ-
κρωτηρίου Κωλιάδος ἐν Ἀττικῇ. Πaus. α', 1.
Σχόλ. Ἀριστοφ. Δυσ. 2.

Κωλιάς, ἄθος, ἡ, προτυπευμ ἄκρα. Μικρὸν
ἀκρωτήριο τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τῆς δυτικῆς αὐτῆς
περαλίας, ἐκτεινόμενον εἰς τὴν θάλασσαν πλη-
σίον τῆς Ἀλαίμου ἄκρας, περίφημον τὸ κάλαι
διὰ τὴν ἐν αὐτῷ κατασκευὴν διαφόρων πηλίνων
ἀγγείων καὶ διὰ τὰ λείψανα τοῦ Περσικοῦ στό-
λου τὰ ὅποια μετὰ τὴν ἐν Σαλαμίῳ ναυμαχίαν
ἐφέρθησαν ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θα-
λάσσης. Ἐκλήθη δὲ Κωλιάς ἀπὸ τοῦ κωλή,
ὡς ἔχον σχῆμα ἀνθρωπίνου ποδός· Ἡροδοτ. 8,
96. ἐπ' αὐτοῦ ἔκειτο καὶ εἰς ναὸς τῆς Κωλιά-
δος Ἀφροδίτης. Στράβ. Ἀριστοφ. Νεφ. 52. —
2) Ἀκρωτήριο τῆς Ἰνδικῆς χώρας· Διον. Περ. 592.

Ὁ Λυσιστρατος ὁ Ἀθηναῖος εἶχε χρησιμοδοτήσει ὅτι οἱ γυναῖκες τῆς Κωλιαδος
θα μαγειρεύουν με κουπιά.

Herodotus Hist., *Historiae*. {0016.001} close

ἔτεσι πρότερον τούτων ἐν χρησμῷ Λυσιστράτῳ Ἀθηναίῳ (10)
ἀνδρὶ χρησμολόγῳ, τὸ ἐλελήθεε πάντας τοὺς Ἕλληνας·

«Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρύξουσι.»

Τοῦτο δὲ ἔμελλε ἀπελάσαντος βασιλέος ἔσεσθαι.

Κωλή λοιπὸν ὀνομαζόνταν καὶ τὸ πόδι.

Παρατήρηση: Ἡ χερσονήσος τοῦ Ἁγίου Κοσμά (ἀλκίμος ἄκρα) μοιάζει ὄντως με ποδι ἀλλὰ πελμα
ποδίου. Βλ. εἰκόνα:

Κωλιας σημαίνει αυτή που έχει όμορφα μπούτια, όπως κεφάλας, παλαμάς κλπ. Πραγμα που ταιριαζει στην καλλίπτυγο Αφροδίτη. Αφου έχει ωραια πυγή (κώλο) λογικο είναι να έχει και ωραια μπούτια. Πιθανον πρωτα να ονομασθηκε κωλιάς η Αφροδίτη και μετά να πήρε το όνομα το ακρωτήριο όπου βρίσκεται ο ναός της.

Συνήθως, πρεπει να παραδεχθω, ισχύει το αντιθετο: το επώνυμο παιρνεται από το τοπωνύμιο.

Βραυρώνιος, Ια, ιον. Τοῦ Βραυρωνῶνος ἢ εἰς τὸ χωρίον Βραυρωνία ἀνήκων· ἔθεν, ἢ Βραυρωνία, ἐπιθ. τῆς Ἀρτέμιδος, ἀπὸ τοῦ ἐν Βραυρωνί ἀρχαίου αὐτῆς Ναοῦ, Εὐρεπ. καί, τὰ Βραυρωνία, ἑορτὴ ἦτι ἐπαναγυρίζετο κατὰ πενταετίαν πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Βραυρωνί, καθ' ἣν ἐψαλλον μίαν ῥαψωδίαν ἐκ τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὅμηρου καὶ ἔθλον μίαν ἀγῶν. Ἀριστοφ. Λυσ. 849.

Συνώνυμα

Κυσός

η πυγή (κώλος) ἢ το γυναικεῖον αἰδοῖον με ενδιαφέροντα σύνθετα
 Κυσοβάκκαρις =ο τον κυσόν μυριζων
 Κυσολάκων =παιδεραστής
 Κυσολαμπίς =κωλοφωτιά, πυγολαμπίδα.
 Κυσονίπτης =πόρνος. (πβλ. Παστρικιά =πόρνη)

ΣΣ: μάλλον οθότερον είναι να σημαινει κώλος. Αλλωστε η αποστασις είναι μικρη.

Πβλ. ποιημα

απ τη ζωη ως το θανατο ειν' ένα μονοπατι

Κι από τον κωλο στο μουνι δυο δαχτυλα και κάτι.

Ομόηχα

Κώλον το=τον κώλον

Κολάρο, (το, ουδ.) πληθ. τα κολάρα =οι γιακάδες, αλλά και εξαρτήματα περισφιξης σωληνων σε ακροφύσια.

κωλάρα = υπερμεγέθης κώλος

Ομοιως υπάρχουν υποκοριστικα : κολαράκι και κωλαράκι = κομψός κώλος

Εικόνες

1

Συλλογή από κολαράκια

2

Συλλογή από κωλαράκια

3

Το περι κώλου Ζήτημα - Οι διαστάσεις του ζητήματος

4

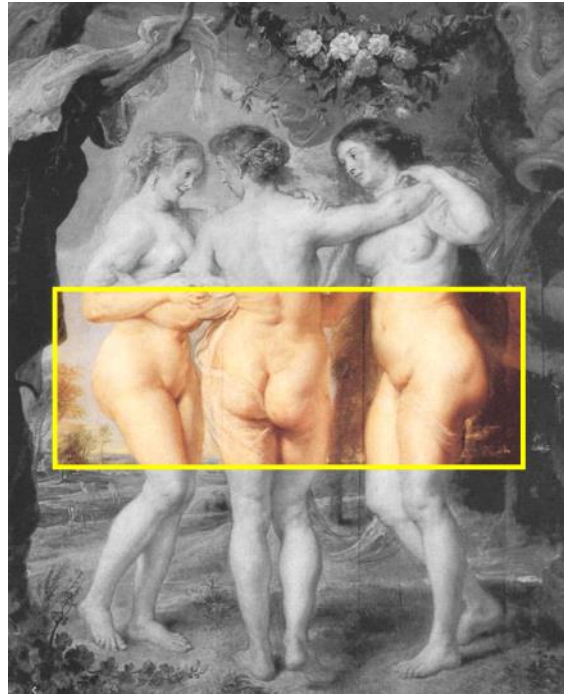
Ο μελάμπυγος ή μαλλιαρόκωλος

[300 x 204 - palo.gr](http://300x204-palo.gr)

5

Ρουμπενς - Οι τρεις Χαριτες.

Χαρακτηριστικός πίνακας που φανερώνει τα κριτήρια για την ομορφιά της γυναίκας εκείνης της εποχής.

Φράσεις

1) Ο κώλος κυριολεκτικά

τον πέρασε από του σκυλιού τον κώλο

τον περιύβρισε σκαιότοτα

Μου βγήκε ο κώλος ή ξεκωλιάστηκα

κουράστηκα, κοπίασα υπερβολικά.

Η φράση «ξεκωλιάστηκα» είναι συνωνυμη του «ξεποδαριάστηκα»: Εκανα μεγάλες και κουραστικές πεζοπορείες. Κατ'επέκταση εκανα κατι καθ'ύπερβολήν. Ετσι λέμε "ξεκωλιάστηκα στο φαί". Λεμε όμως και μου βγήκε ο κώλος άπ τή δουλειά c

2) συνεκδοχικά και μεταφορικώς αντί του εμαυτον, τον εαυτο μου

Κοιταω να φυλαξω τον κωλο μου

Να διασφαλισω τα νωτα μου

Τον κώλο σου να φοβερίζεις

άπάντηση σε απειλούντα

3) συνεκδ.γεν. τα περί τον πρωκτόν μερη του σώματος, οί γλουτοί, πισινός.

είναι κώλος και βρακί

είναι στενώτατα συνδεδεμένοι

Που να χτυπας το κώλο σου κατω

Οσον δηποτε και αν επιμενεις

τον ἔστειλε στου διάβολου τον κώλο

τον απέπεμψε σκαιώς . Του διαβολου ο κωλος όπως και του διαβολου η μανα θεωρουνται ευρισκομενα εις λιαν απομακρον περιοχίην.

πότ' ό Γιάννης δεν μπορεί, πότ' ο κώλος του πονεΐ

επι φιλασθένου ανθρώπου'

4) γεν, το οπίσθια, τά νώτα :

μού γύρισε τον κώλο

Μου γυρισε την πλατη, με περιφρονησε.

πηγαίνει του κώλου-κώλου

βαδίζει παλινπυγηδόν, όνοποδίζει.

Ελα με τον κωλο

Επι οδηγού αυτοκινητού. Ελα με την οπισθεν.

5) επι ενδύματος, το μέρος τό έφαπτόμενον τών γλουτών μου τρύπησε ό κώλος του πανταλονιού·

Ξυλιες σε ξενο κωλο

Προβλήματα τριτων

Δινω κωλο

Κανω ότι είναι δυνατον για την επιτευξη ενός σκοπου.

Μας πιάσανε τον κωλο

Μας χρεωσαν πολύ ακριβά. Μας εξαπάτησαν. Βλ. [Culo](#)

Θα γίνουμε κώλος

Συνώνυμα θα γίνουμε ανω-κατω, μαλλια-κουβάρια

Θα σου κοψω τον κωλο

Απειλή « θα σε τιμωρήσω αυστηρά» .

Ανάλογες απειλές στρεφομενες κατά του **κώλου** των άλλων συναντούμε στον

Αριστοφάνη

Πχ. Στους Ιππής 365

Ο Αλλαντοπώλης

έγώ δέ κινήσω γέ σου τόν προκτόν αντί φύσκης.

Το πισινο σου φουσκωτο κωλαντερο θα κανω

Και ο Κλέων απαντάει

έγώ δέ γ' έξέλζω σε τής πυγής θύραζε κύβδα.

Κι εγω απ' τον πισινό σκυφτό στο δρόμο θα σε σύρω.

Θα δείς του κώλου σου την τρύπα

Απειλή επικειμένης τιμωρίας με αναγκαστική επίκυψη. Βλ. Κύφων.

Θα παρεις το εκατομμύριο

Υπήρχε θρυλος ότι ειχε αθλοθετηθει ένα εκατομμυριο δραχμες* ως επαθλον για τον πρωτο αντρα που θα γενουσε ένα **κωλόπαιδο**. Οι ομοφυλοφιλοι εφεροντο να κανουν φιλοτιμες και επανειλημενες προπαθειες για κερδισουν το επαθλον.

*)την εποχη που δεναν τα σκυλια με τα λουκάνικα.

Τα* θελει ο κώλος του

Πηγαινει γυρευόντας. Πβλ. Τα* 'θελες -Τα παθες.

*) το «τα» εχει χαρακτηρα αντωνυμιας αυτά τα οποια ηθελες τα επαθες.

Του κωλου τα εννιάμερα

Έννιάμερα τελετή επί του τάφου έννέα ήμέρες μετά την ταφή.

Η φράση χαρακτηρίζει τίς άσύστατες δικαιολογίες (ίσως από τους δικαιολογούμενους για την άπουσίαν τους από το μηνμόσυνο , πρός τους συγγενείς του θανόντος)

Κατ' άλλους άπαιτουίνται 9 ήμέρες για την έπαναφορά της έλαστικότητας του πρωκτού μετά από πρωκτικό σέξ (Dr. Ασκήτης). Όμως είναι δυσεξήγητη ή συσχέτιση της φράσης με άσύστατες δικαιολογίες.

- ✱ **Αλειφης εφαγε ένα αβγο κι αλειφτηκε ως τον κώλο**
Για αυτους που κανουν μια δουλειά και αναστατωνουν τα πάντα
- ✱ **Αν δε βρέξεις κώλο, ψάρι δεν τρως** ^{207.4}
άν δέν ταλαίπωρηθεις δέν επιτυχάνεις το επιδιωκόμενο
- ✱ **Από κώλο μυλωνούς ζητάς ορθογραφία;**
επι τών λίαν άπαιτητικων και λεπτολογούντων διό πράξιν γενομένην υπό ακαταλλήλου προσώπου
- ✱ **Βρέξε κώλο νά φάς ψάρι**
άν δέν ταλαίπωρηθεις δέν επιτυχάνεις το επιδιωκόμενον
- ✱ **Για της ορφανής τον κώλο έχει ο θεός μεγάλο ψώλο**
Η θεϊά πρόνοια μεριμνά διά τούς πάντας
- ✱ **Γλυκός ό ύπνος τήν αυγή, γυμνός ό κώλος τή Λαμπρή** ^{207.11}
επί του μή εργαζομένου συντόνωσ
- ★ ✱ **Γυναίκα όπου περπατεϊ, και τον κώλό της κουνεϊ, έχε την χωρίς τιμή**
Η κωλοσουσα, ή σεισοπυγίς ή σουσουράδα είναι προσωπο επιληψιμου διαγωγης. ^{9585.190}
- ✱ **Εις του ταπεινού τον κώλον παραχειμάζουν δαίμονες.**
Ο συλλογεας το εξηγει το a bad man who envelops his real character in a garb of humidity. Όμως νομιζω ότι το «ταπεινός» σημαινει τον φτωχο, τον ταπεινης καταγωγης που τραβάει παντα το διαβολο του. ^{9213.36[55]}
- ✱ **Εκανε κι μυγα κώλο κι εχεσε τον κόσμο ολο**
Για τους ασημαντους που υπερηφανεύονται
- ✱ **Εμαθε ο κωλος λογο και ολη μερα εποδοκοπα**
Επί ασημαντων και αναξιων μωρολογουντων
- ✱ **Εχει θιός χλωραϊς ματσούκες για τών όρφανών τσους κώλους**
Κεφαλληνίας ^{9584.303}
- ✱ **Κώλο δέρνεις, κώλο αφήνεις, πάλι κωλαρεντζος είναι**
επί παιδός μή σωφρονιζομένου δια τής μαστιγώσεως, τον οποιο όμως εξακολουθουμε να αγαπούμε.
- ✱ **Κώλος κλασμένος, γιατρός χεσμένος**
Η αποβολη αερίων είναι υγιειης συνηθεια κατοι αναισχυντος και δυσωδης.
- ✱ **Λαλειε με κωλο ν' ακουσεις πορδες**
Αναλογη η αρχαια εκ στοματος κορακος εξελευσεται «κρα»
- ✱ **Μητε στο διάβολο κερί μήτε στον Τούρκο κώλο.**
Παρόμοια: Μην ταξεις σ αγιο κερι και σε παιδι κουλουρι.
Θα χρειασθει να εκπληρωσεις τα υπεσχημένα.
- ✱ **Ο κώλος ο τζιτζιρος είδε βρακί κι εχέσθη**
- ✱ **ό ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεγυμνώνει κώλους ή**
- ✱ **Ο ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεζορκιάζει κώλους** ^{207.33}
οί σκνηροί παχύνονται άλλα πτωχεύουν
- ✱ **Όπου αλεσει χαιρεται**
Π' αλεθει τραγουδάει
Κι ο που ειγ'ν' αλεσει καρτερει
Του κώλου του τραβάει.
- ✱ **Όσο ο γαδαρος γκαριζει τοσο ο κωλος του ανοίγει**
- ✱ **Ο λωλος δουλειά δεν ειχε κι ετριβε τον κωλο του.**
Πβλ. ΦΡ το κωλοβαράει.
- ✱ **Πέντε δέκα ματσουκιές σι ξένο κώλο τι είναι;**
Αδιαφορω για τα προβλήματα των άλλων.
- ✱ **[ό] που κάθεσαι εις τη στεριά και θάλασσα γυρεύει ο διάβολος του κώλου του κουκιά του μαγειρεύει**
Τα οσπρια και ιδιως τα κουκιά προκαλουν εντερικες ενοχλησεις.
Πβλ. ΦΡ τα θελει ο κωλος του.
- ✱ **Τα μεταξωτα βρακια θελουν επιδεξιους κώλους**
Μια πιθανή απάντηση δίνεται εμμέσως στο [AENAON-Ένδυμα-Καρμανιόλα](#).

Οι αβράκωτοι, οι sans-culottes ήταν οι επαναστάτες οι Ιακωβίνοι, οι ορεινοί, οι αριστεριστές.

Οι αντίπαλοι, αυτοί που φορούσαν κυλόττες ήταν οι αριστοκράτες, οι συντηρητικοί, οι δεξιοί!

Αρχικά η φράση ήταν τα **μεταξωτά βρακιά θέλουν δεξιούς κώλους**,

αριστοκρατικούς κώλους. Δηλ. τα ΑΞΙΩΜΑΤΑ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΝΤΑ.

Το επιδέξιος δημιουργήθηκε γιατί ξεχάστηκε η ιστορία ή από απέχθεια στη δεξιά* και γιατί η λέξη είναι συνυφασμένη με ικανότητες, προσόντα, με δεξιότητες (αλλά μήπως και το δεξιός το ίδιο δεν σημαίνει;)

Στά σημερινά Έλληνικά ή λέξη σημαίνει τόν άνθρωπο του δέν φοράει σώβρακο.

Πβλ.ποντιακή παροιμία «άβράκωτε καλόγερε, τάντσια σ'τσιλεμένα» ^{9584.10}

*) Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά.

Αλλά:

Μια άλλη λέξη για την πουτάνα βρήκα στον Μακρυγιάννη

Μιλώντας για τον Παπαφλέσσα "γλεντάγε με τις συμπατριώτισσές του ... γύρευε τις **επιδέξες** ..., ο φιλογύναιος"

Ενθα επιδέξα = πόρνη από το επίδειξα (ή το επήδηξα; ή επιδέξια δηλ. ικανη, καπατσα, πονηρη. Πβλ. παλια πουτανα, στην πουτανα πουτανιες δεν περνανε)

άρα κατ' αυτήν την έννοια ο επιδέξιος κώλος = ο κώλος της πουτάνας που σαφώς χρειάζεται μεταξωτά βρακιά. Η φράση όμως δεν έχει κάποιο βαθύ νόημα, κάποιο βάθος. Αντιθετως ο κώλος της πουτάνας όμως έχει βάθος αμέτρητον.

★* Τ' αμπέλια θέν' αμπελουρούς καί τα καράβια ναύταις, τα ρούχα τα μεταξωτά κορμιά για νά τα βάζουν.

Ο έπιχειρών οιονδήποτε έργον πρέπει να έχει την προσήκουσαν εις τούτο εύφυϊαν καί δεξιότητα καί έμπειριαν. Ώς δέ καί των πολυτελών ενδυμάτων ή αξία τότε μόνον εξαίρεται, όταν καί το σώμα του φορούντος είναι ευπλαστον, ουτω καί τών ύψηλών αξιωμάτων αναγνωρίζεται το κύρος, άν οί κατέχοντες ταύτα είναι Ικανοί καί ενάρετοι. ^{9584.179}

Συγγενικά

Τράμις (ή) θηλ. και η **τράμη**, γειτονας του κώλου. Όχι ο κακος γειτονας αλλα «στενος χωρος των σκελων από του πρωκτου μεχρι των αιδοίων»¹⁹⁶ συγγενές είναι είναι και ο τόρμος. Διαβάστε και θα καταλαβετε.

τόρμος, ό "όπη ή κοιλότης, εις ήν προσαρμόζεται έμβολον ή πάσσαλος"

¹⁹⁶

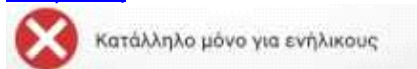
★ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ο Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart) συνέθεσε το 1782 τον κανόνα για έξι φωνές «**Γλείψε μου τον κώλο**» και τον κανόνα για τρεις φωνές «**Γλείψε μου τον κώλο όμορφα κι ωραία**».

^{2069.109}

★ Σχολικό - ο Τρωικός ο πόλεμος

[Αναγνωση](#)

Αναφορές

Αριστοφάνους Νεφέλαι στ. 711

*Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
Καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν.*

Στο ίδιο στ. 1016

*Πρῶτα μὲν ἕξεις χροιάν ὠχράν, Ἰ
Ἦμους μικροὺς, στήθος λεπτόν,
Γλώτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν
Κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν.*

Συνθετα

κώλος

Αυτά [που λες] είναι του κώλου, δηλ. ψέματα, ασύστατα., απaráδεκτα.

Κωλο-

Προθεμα ως χαρακτηρισμός της κακής ποιότητας του δευτέρου συνθετικού.

Πχ. Κωλο-πραγμα, κωλο-παιδο, κωλο-σπιτο, κωλο-γύναικο.

κωλό- [κοιό] όταν ο τόνος ανεβαίνει στο α' συστατικό

κωλ- [κοί] πριν από φωνήεν

Προέρχεται από το ουσιαστικό κώλος.

1. Αναφορά στα οπίσθια

Στον προφορικό λόγο, το κωλο- σχηματίζει λέξεις που δηλώνουν σχέση με τα οπίσθια ανθρώπου ή ζώου.

Κωλ-άντερο, κωλο-μέρι, **κωλο-τούμπα**, κωλό-τσεπη, κωλο-φωτιά (= πυγολαμπίδα), κωλό-χαρτο (= πτυχίο ή χαρτί τουαλέτας)

Ειδικότερες σημασίες

Μεταφορικά χρησιμοποιούνται λέξεις με το κωλο- για να δηλώσουν με έμφαση μία θετική ιδιότητα όπως μεγάλη τύχη, ικανότητα ή εξυπνάδα. Για παράδειγμα, κωλόφαρδο λέμε κάποιον που είναι πολύ τυχερός, κωλοφωτιά λέμε επίσης τον πολύ έξυπνο άνθρωπο.

2088.76

Δεν ισχύει καποιος κανονας . Η κάθε ειδική σημασία πρέπει να αντιμετωπίζεται ξεχωριστά.

κωλοφαρδία κωλόφαρδος, -η, -ο

κωλοπετσωμένος, -η, -ο

Κωλοβελόνης λεγεται ο καλλικαντζαρος.

Κωλάντερο

Το ακρον του παχέος εντέρου, το ορθον. Καταλήγει στον πρωκτο.

Κωλοφαρδος, κωλοφαρδία

Τυχη. Ισως επειδη οι ερωτικοι συντροφοι των αρχ ελληνων ετυγχαναν ιδιαιτερας ευνοιας.

Κωλοβαράω

Δεν κανω τιποτα παραγωγικο. Μενω αδρανης. Αναλογο του ψωλοβαράω.

Πολλακις και μετα αδηλου αντικειμενου: **το κωλοβαράει.**

Κωλοπαιδο

Όχι κωλο-παιδο (παλιοπαιδο), αλλα παιδι που γενναι «αντρας» από τον κωλο.

Αθλοθετημενο βραβειο 1.000.000 δρχ. που δεν εμαθα αν εχει αναπροσαρμοσθει τιμαριθμικως.

Ευφημιστικη περιφραση "πάει για το εκατομμύριο" αντι "τον παιρνει"

Κωλοξεσχιμένος/η

Χαρακτηρισμος ανθρωπου ερχομενου εις παρα φύσιν ασέλγειαν κατ' εξακολούθησιν.

Κωλοβυθομετρο

Φανταστικο εργαλειο των στατιωτικων ιατρων δια του οποιου ερευνεται εάν ο νεοσυλλεκτος «τον παιρνει».

Κωλοπετσωμένος

χαρακτηρισμός ανθρώπου εξαιρετικά έξυπνου και ικανού να πετυχαίνει ό,τι επιδιώκει. Αυτός που έχει διασφαλίσει (πετσώσει, επιστρωσει) τα νωπα του (τον κωλο του) . Η προστασία των νωπων θεωρείται δείγμα ευφυΐας και προνοητικότητας. Επιδραση από το καπάτσος (It. Carace, capacità = Ικανός)
Δες [πετσώνω](#).

Κωλοτούμπα

Η αρχαία κυβιστίσις. Μτφ η μεταστροφή αποψεων.

Κωλοφωτιά

Το εντομο πυγολαμπis, ή πυγολαμπίδα

Κωλοκαθίζω

Καθωμαι με τον κωλο, οκλαδον.

Ξεκωλιάρης

Ευρύπρωκτος

Ξεκωλιαζω

Γαμώ καποιον από τον κωλο, χωρις πολλές ευγένειες ή λιπαντικά μέσα.

Ξεκωλιαζομαι

Κουράζομαι υπερβολικά

★ Μαλλιαρόκωλος

Βλ. [Δασύπρωκτος](#) και [εικόνα 4](#)

ΦΡ Βρήκε το **μαλιαρόκωλό** του. Το γενναίο άνδρα που τον νίκησε.

Αναλ. Φρ. Βρήκε το διάβολο του, Βρήκε το μάστορη του.

Φαίνεται ότι τα γένια (γενναίος, βαρβάτος), και ο μαλλιαρός **κώλος** ήταν δείγματα ανδρισμού. Όποιος δεν είχε γένια ήταν αγένειος = ευνούχος ή Σπανομαρία.

Το αγενής < α στερ. + γένος, γενιά όχι γενειάδα.

Πρωκτός

Κατάπρωκτος

Κιναιδος

Δασύπρωκτος

Αυτός που έχει δασυτριχους γλουτους. Δηλ. αυτος που δεν αποψιλώνει, δεν αποτριχωνει τους γλουτους του όπως οι κιναιδοι. Δηλ. ο βαρβατος ανδρας ο μη πούστης. Συνώνυμα **μελάμπυγος**. Από το μέλας+πυγή. Φαινεται μαλιστα ότι υπηρχε στην αρχαία Λοκρίδα ο Μελάμπυγος λιθος, δεδομενου ότι ο λιθος δεν εχει κωλο, υποθετω στο ηταν ο λιθος κάποιου Μελάμπυγος.

*Τείνει δὲ ἡ Ἀνόπαια αἴτη κατὰ ῥάχιν
τοῦ οὐρεος, λήγει δὲ κατὰ τὴν Ἀλφειὸν πόλιν πρῶ-
την ξοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων καὶ
κατὰ Μελάμπυγόν τε καλεόμενον λίθον.*

ΗΡΩΔΟΤΟΥ- ΙΣΤΟΡΙΑΙ 7.18

Ο Αργίλοχος ονομάζε μελάμπυγον ένα είδος αετού (πυγή για τα πτηνα η ουρα πβλ.

[Σεισοπυγis](#), ή σουσουράδα, πυγολαμπίς = κωλοφωτιά).

Συντπτας - Fabulae graece et latine

Qui sunt nigre nates; fortis

Τραχύς εντεῦθεν μελάμπυγος τοῖς ἐχθροῖς ἐπάσσειν ὧς δε και Φορμίωv

Συνώνυμα:κρατερός, ἀνδρεῖος

Σαυλοπρωκτιάω

κουνάω επιδεικτικά τον κωλο μου με θηλυπρεπεια επιδιωκωντας να προσελκυσω εραστες. Σαυλος = Είναι ο Θηλυπρεπης. Το εβραϊκο Σαούλ (πβλ. Σαουλ, Σαούλ τι με διώκεις;) το ονομα του Αποστολου Παυλου πριν δει το φώς του, σημαίνει στα εβραϊκά ό αιτηθεις, ο αναζητουμενος που βεβαια δεν σημαίνει θηλυπρεπης εκτος αν ο αναζητων είναι κολομπαρας*. Το εξελλήνισαν σε Σαυλος χωρις να λάβουν υποψιν αντιστοιχες κινήσεις του Αποστολου των Εθνων.

*) Παρεμπιπτον σχολιο

Η λέξη κολομπάρας (το ορθον είναι ο κουλαμπάρας) δεν έχει σχέση με τον κωλο.

Ο κολομπάρας όμως έχει.

Κολομπάρας< τουρκ. güllüpare = παιδεραστής.

Πυγή

Καλλιπυγος, ευπυγος

αυτος που έχει ωραιο κωλο.

Καταπύγων

κιναιδος ο παθητικος ομοφυλοφιλος

Αλλα και ο μεσος της χειρός δάκτυλος

Οί δέ Ἀττικοί και τον μέσον τῆς χειρός δάκτυλον καταπύγονα ὠνόμαζον.

(Πολυδεύκουσ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ §373)

Λισπόπυγοι

οι λεῖοι την πυγήν. Αυτοι που έχουν λείο κώλο.

Φαίνεται ότι ότι **λίσπόπυγους** και **ὑπολίσπους** χαρακτήριζαν τους Αθηναίους.

(Ορ 373) · *οί δέ Ἀττικοί και τόν μέσον της χειρός δάκτυλον καταπύγονα*

ὠνόμαζον. οί δέ ἐνδεώς πυγών έχοντες λίσποι και ὑπόλίσποι καλούνται και

λίσπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα Αθηναίοι κωμωδοῦνται. την δέ ᾧδε έχουσαν και

*διατράμιν** (Στράτις)

(Πολυδεύκουσ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ §373)

*) **Τράμις** καλεῖται το περίνεον η περιοχή του σώματος μεταξύ πρωκτού και οσχέου. Αλλά κατά το ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ **τράμιν** ονόμαζαν και *τό τρήμα τῆς ἐδρας* (κωλοτρύπδα),

Ροδόπυγος

ο έχων ροδαλήν την πυγήν (ροζ κωλαράκι)

Ραθαπυγίζω

Και **ροθοπυγίζω**

Δινω κτυπηνα στα οπισθια, κλωτσάω καποιον στον κωλο.

(219.) Ροθοπυγίζων: λάθρα τύπτων κατά τῆς πυγῆς πλατεία τῆ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, τῆ πυγῆ ῥόθον ποιῶν.

Σουῖδα

Σεισοπυγίς

Κν. Κωλοσοῦσα (< κωλος+σειώ μτχ. σειουσα)

Το πουλι σουσουράδα και πασα γυνη ενεργουσα ομοιως.

Πβλ. τραγουδι

Αχ βρε παλιοσουσουράδα

Ψεματα μου λες αράδα

Επώνυμον:

Πχ. **Σεραφεῖμ Κωλοσοῦσας**. Ο Σεραφεῖμ Κωλοσοῦσας (αφήνω ασχολίαστο το επίθετο του ατόμου αλλά φαίνεται μερικές φορές, ότι και η ονοματολογία παίζει περιέργα παιχνίδια με μερικούς ανθρώπους). Ο υπεύθυνος του Γραφείου Τύπου και του Προσωπικού Γραφείου του Χριστόδουλου. Μιλάμε δηλαδή για ΤΟ άτομο, δίπλα στον Χριστόδουλο. Αμέσως με το που γίνεται η ὄλη ιστορία παραιτείται και αρχίζουν να βγαίνουν διάφορα και γι' αυτόν: Έχει συλληφθεῖ από την Αστυνομία σε μπαρ πόλης της Θεσσαλίας και μάλιστα περιφέρεται και μια κατηγορία διακίνησης ναρκωτικῶν.[ΠΗΓΗ](#)

Κυσός

Κυσός = η πυγή (κώλος) ἢ το γυναικεῖον αἰδοῖον με ενδιαφέροντα σύνθετα

Κυσοβάκχαρις =ο τον κυσόν μυριζων

Κυσολάκων =παιδεραστης

Κυσολαμπίς =κωλοφωτιά, πυγολαμπίδα.

Κυσονίπτης =πόρνος. (πβλ. Παστρικιά =πόρνη)

Σσ: μαλλον οθοτερον είναι να σημαινει κωλος. Αλλωστε η αποστασις είναι μικρη.

Πβλ. ποιημα

Ετυμολογία

πρωκτος

πρωκτός : m. «derrière» (Hippon., Ar.), avec le composé comique **πρωκτοτηρέω** «inspecter les derrières» (Ar. Cav. 878) ; au second terme dans **δασύπρωκτος** «au derrière poilu» (com.), **εὔρύ-** = *rathicus* (Ar.), **λακκο-** *id.* (Ar.) ; pour **σαυλοπρωκτιάω**, v. **σαῦλος**. Verbe dénominatif **πρωκτίζω** = lat. *paedicō* (Ar.).

Et.: Terme populaire ou vulgaire que l'on peut rapprocher de l'arm. *erastan-k'* (même sens), qui a une formation différente, nom d'action en *-an*. Le vocalisme radical semble présenter une alternance **prōkt-* à côté de **prakt-* ou **pr̄kt-*, voir Pokorny 846 ; en outre, Mayrhofer, *Etym. Wb. des Altind* 2,338 s.u. *pr̄ṣhám*, qu'il ne faut pas rapprocher.

πυγή

πυγή : f. «fesse, derrière» (Archil., Ar., etc.). Au premier terme de composés : **πύγ-αργος** «à l'arrière-train blanc» : antilope (Hdt.), divers oiseaux (Arist.), métaph. «poltron» (S.) ; **πυγο-στόλος** «qui s'attife les fesses» épithète péjorative d'une femme (Hés. Tr. 373), cf. Martinazzoli, *Par. del Pass.* 15, 1960, 203-221, Troxler, *Wortschatz Hesiods* 160, composé de dépendance régressif ; **πυγο-λαμπής** «ver luisant» (Arist.) forme p.-ê. populaire, cf. Strömberg, *Wortstudien* 13 sq., Gil Fernandez, *Insectos* 83 ; **πυγοσκελής** (Hsch.) désigne p.-ê. des oiseaux aquatiques comme le grèbe où les jambes et les «fesses» sont d'une pièce. Au second terme **ἄ-πυγος** «sans fesses» (Semon., Pl. Com.), **καλλί-** (Cerc., Clem., Alex.), **μελάμ-**, cf. s.u. **μέλας**, avec préverbe **κατάπυγος** «débauché, inverti» (Hsch., Phot.), d'où **-ότερος** (Sophr. 63), **-ότατος** (*Epiigr. Gr.* 1131), plus souvent **-πύγων**, **-ονος** et parfois **-ωνος** (p.-ê. *Am. J. Ph.* 38,1917,11, Ar., etc.), f. familier **καταπύγαινα** (amphore att. *Hesperia* 22,215, cf. Ed. Fraenkel, *Gl.* 34, 1954, 42) ; d'où **κατα-πυγοςύνη** f. (Cratin., Ar.). Composés en **-ιον** : **ὄρρο-πύγιον**, cf. s.u. **ὄρρος**, **ὄρθο-** «croupion» (Ératosth.) avec le dénominatif **-πυγιάω** (com.), hypostase **ἐμπύγια** pl. «région des fesses» (pap.) ; aussi **σεισο-πυγίς**, cf. **σειώ**.

Βλ. Σημειώσεις

Ξενογλωσσα

Λατινικά

Culus, cul, tergum, anus

CULUS, Tergum, nates, Ital. Culo. Glossar. Gall.
Lat. ex Cod. reg. 7684. Culus, cul, anus. Stat. Avellæ
an. 1496. cap. 30. ex Cod. reg. 4624. Ipsam cessionem
faciendo, in loco juris Avillianæ publice **Culum**
nudum super lapide imponat. Hinc

Glossarium novum ad scriptores medii aevi - du Cange

Ipsam cessionem faciendo in loco juris Avillianæ publicæ culum nudum super lapide imponat et aliter nec alio modo admittatur: & ponatur lapis prope berlinam seu locum berlinæ.

Κωδ. Βασ. 4624

Τον μεταφέρουν στον χώρο δημοσίας διαπομπεύσης και τον καθίζουν, με γυμνο κωλο πάνω στην πέτρα, ή με άλλο τρόπο του επιβάλεται να καθήσει πάνω στην μπερλίνα ή στο χώρο της μπερλίνας.

Ιταλικά

Culo

Prendere per il culo = ξεγελω, απατώ, κοροιδεύω. Κυριολεκτικά πιανω καποιο από τον κωλο.

Prendere (o pigliare) per il culo. Prendere in giro. Prendere, pigliare per il bavero.

Prendere (o trattare) a pesce in faccia. Maltrattare qualcuno, bistrattarlo.

Αγγλικά

Ass, ars

Συνώνυμα

Buttocks, rectum.

Slang. ASS ΣΥΝΟΥΣΙΑ

Γαλλικά

cul

Αντίλογοι

- Τι να το κάνω τώρα αυτό;
- Βάλτο στον κώλο σου!

Συνήθως η ερώτηση υποβάλλεται ενώ ο ερωτών κρατάει κάτι επίμηκες.

Η απάντηση έχει τη σημασία : «Αδιαφορώ! Κάνε το ο,τι θέλεις»

Ανάλογη απειλή στην Παροιμία

Αντρα φύτευε μου αμπέλια

καί λινάρι μή μου σπέρνης

τί, αν μου σπείρας καί το βγάλω,

μέσ' στον κώλο θα σ' το βάλω.

— Έπι' οκνηρών καί μέθυσων γυναικών. Επιθυμεί αμπέλους ίνα εχει αφθονον τον οινον, ενώ του λιναριού ή κατεργασία είναι έπιτονωτάτη.9584.178

Περι κωλάθρας

— **Culasse**, ἡ κωλάθρα: — bouton taraudé (le pas à gauche), ἡ ἑλικοτομημένη βάλανος (ὁ ἑλιγμός (ς') πρὸς τ' ἀριστερά), — sa tranche, ἡ τομὴ αὐτῆς, — talon, ἡ πτέρνα, — queue, ἡ οὐρά, — trou fraisé pour la vis de culasse, ἡ διὰ τὸν κοχλίαν τῆς κωλάθρας ἐκγεγλυμμένη τρύπα, — plan incliné, τὸ κεκλιμένον ἐπίπεδον· — hausse, τὸ ὑψομέτριον. — **Vis de culasse à tête fraisée en dessous**, ὁ κοχλίας τῆς κωλάθρας, μετὰ κεφαλῆς ἐκγεγλυμμένης ὑποκάτω.

Ἡ φράση «culasse d'un canon» εἶναι πιθανὸν δανεῖο ἀπὸ τὴν λέξη τοῦ Βενετικοῦ ἰδιώματος *culazzo* πβλ. Ἰταλ. *culaccio* «κωλάθρα κανονίου» (1540 Biringuccio, *De la pirotecnica*, I, 83 ds Batt.) et *culatta*

ΠΗΓΗ <<http://www.cnrtl.fr/etymologie/culasse>>

Ποιηση

Ποίημα των Οπισθίων

του Γεωργίου Σουρή

«Κώλοι πολλοὶ υπάρχουσι εἰς τὸ ωραῖον φύλον,
με σχήματα διάφορα σὲ μέγεθος ποικίλλον.
Κώλοι χοντροί, κώλοι λεπτοί, κώλοι ἀπαλοί κι ἀφράτοι,
κώλοι σα ζύμη μαλακοί κι κώλαροι τριζάτοι,
κώλοι σκληροί σαν πέτρινοι κι ἄλλοι λαστιχένιοι,
κώλοι δροσάτοι, τροφαντοί κι κώλοι μαραμένοι,
κώλοι μεγάλοι σαν βουνά κι κώλοι μιὰ χουφτίτσα,
κώλοι που 'χουν κουνήματα κι κάνουνε καπρίτσια
κώλοι σαν τάβλα ἐπίπεδοι, κι ἄλλοι ψηλά βαλμένοι,
κώλοι σαν φράπες τουρλωτοί κι κώλοι κρεμασμένοι,
κώλοι κομποί, συμμετρικοί κι περιποιημένοι
κι κώλοι ασουλούπωτοι, «μπόγοι κακοδεμένοι» .
Κώλοι σαν τριαντάφυλλο κι κώλοι σαν ἀχλάδι,
κώλοι που προκαλοῦν κλοτσιὰ κι ἄλλοι που θέλουσι χάδι
Κώλοι σαν ἀλαβάστρινοι, που μοιάζουσι με καθρέφτη
κώλοι που θέλουσι φίλημα κι ἄλλοι που θέλουσι νέφτι
κώλοι σπανοί, δασύτριχοι, κώλοι σαν κολλιτσιίδες
κι κώλοι που στενάζουσι ἀπὸ ἀιμορροΐδες.
Κώλοι ἀκριβοί, κώλοι φτηνοί, μονάχα δυο παράδες
κι κώλοι που προσφέρουσι εἰς τοὺς κωλομπαράδες
κώλοι «τοιούτων», εὐτραφεῖς, μοσχοπουδραρισμένοι,
κι κώλοι ἀπλησίαστοι γιὰτ' εἶναι λερωμένοι.
Κώλοι ἀριστουργήματα, ὅλο καλλιγραφία
κι κώλοι σαν τῆς μιλωνοῦς τὴν ἀνορθογραφία.
Κώλοι που σὲ ζαλίζουνε σαν τοὺς κρυφοκοιτάς
κι που σὲ κάνουνε νὰ λες.. «ἦ ταν ἢ ἐπὶ τας»!
Κώλοι οἱποῦ τὸ βλέμμα σου δὲν ξεκολλά εὐκόλως
που τοὺς θεωρεῖς ὅταν περνοῦν κι ἀναφωνεῖς:

«Τι κώλος!»

Σημειώσεις

1

Στεατοπυγία

Ἡ λέξη παραγεται ἀπὸ τὸ στεαρ (λίπος) κι πυγή (κώλος) κι σημαίνει ὑπέρμετρη ἐναπόθεση λίπους στὸς γλουτούς

ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΚΗ 1

ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΚΗ 2

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

Αν και προκειται για προφανή διαμαρτία περι την διάπλαση του σώματος της Καυκάσιας φυλής εν τούτοις οι κομψευόμενες κυρίες του 19ου αιωνα επεδιωκαν να επιδεικνυονται ως στεατοπυγικες φορώντας ειδικους μεταλλικους σκελετους των φορεματων τους (tournures), σαν κρινολινα, που εδιναν την εντυπωση στεατοπυγιας (στη μοδα γυρω στα 1870). Βλ. εικονες κατω

2 Καλίπυγος

Η Αφροδίτη Καλλίπυγος είναι αρχαίο ελληνικό άγαλμα, και το τολμηρότερο της αρχαιότητας.
Το γυμνό σώμα στην αρχαία ελληνική τέχνη ήταν άρρητα συνδεδεμένο με το ηρωικό στοιχείο, ενώ μέχρι τον 4ο αιώνα π.Χ. ήταν καλλιτεχνική έκφραση αποκλειστικά ανδρικών σωμάτων. Πρώτος ο Πραξιτέλης τόλμησε να εικονίσει την Αφροδίτη της Κνίδου γυμνή το 340 π.Χ. Σε αντίθεση με την φυσική γύμνια της Αφροδίτης της Κνίδου, η Αφροδίτη Καλλίπυγος παρουσιάζει τα θέληγτρά της στην δημόσια θέα, προσκαλώντας τον θεατή να τα θαυμάσει.
Το όνομα του αγάλματος είναι ήδη αρχαίο και αναφέρεται στους Δειπνοσοφιστές του Αθήναιου*.

Το άγαλμα ήταν τοποθετημένο στον ομώνυμο ναό της Αφροδίτης Καλλιπύγου στις Συρακούσες, το 200 π.Χ. περίπου, ο οποίος σύμφωνα με τον μύθο κτίστηκε από δύο αδελφούς, κατόπιν καλλιστείων ομορφιάς. Και οι δύο παντρεύτηκαν τις νικήτριες.

Αριστερα: σύγχρονο αντίγραφο στον κήπο του Πέτερχοφ

*) Οὕτω δ' ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε ὡς καὶ **Καλλιπύγου** Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσασθαι ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ θυγατέρες: αὗται φιλονικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτὰς προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα εἶη **καλλιπυγοτέρα**. καὶ ποτε παριόντος νεανίσκου πατέρα πρεσβύτην καὶ πλούσιον ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ τούτῳ: καὶ ὅς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν ἢς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσῶν ἐλθὼν εἰς ἄστὺ κληνῆρης γίνεται καὶ διηγείται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ ἑαυτοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς ἐτέρας, ὁ γοῦν πατήρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐνδοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς, πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα, καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν **καλλιπύγοι** ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ.

Athenaeus, The Deipnosophists 12.80

3 ΣΕΙΣΟΠΥΓΙΣ

Σεισοπυγίς η τεφροχρους : Αρχαία ονομασία του πουλιού (Motacilla alba) **σουσουράδα** ή **τσιλιβήθρα**, η **κωλοσοῦσα**, που ὄλο κουνά την ουρά του.
Μεταφορικῶς γυναικα που προκαλει, που "κουνάει την ουρά της", που δείχνει ότι "τα θέλει".

Συνώνυμα :

κίγκλος , Iynx torquilla

ἴυγξ

γεν. ἴυγγος (ο ἢ η) η λέξη μάλλον προελληνική. Σημαίνει και φίλτρο, γοητεία και σφοδρά επιθυμία.

Ετυμολογία

Το ονομα σεισοπυγίς από το σειω (κουνάω πβλ. σεισμός)+ πυγή (**κώλος**). Πιθανόν η αρχαια λεξη **κιγκλιδωμα** να εχει συγγενεια με το αρχαιο **κιγκλο**

Παρετυμολογία (κάγκελο) .

Η πόρνη σειει την πυγήν δηλ. κουνάει το κωλο της (είναι κωλοσοῦσα). Πβλ. της **πουτάνας** το **κιγκλιζειν** ή το

κίγκλωμα -το σουσμα του κωλου εγινε, μετα απο παρετυμολογικη συγχυση με το καγκελο, το παροιμιώδες της **πουτανας το καγκελο**. Οι ερμηνειας του δοθηκαν και εννοιες της χρησης του είναι πολλες κυριως "εγινε αναστάτωση". (βλ. άλλες αναλογες φρασεις μας **κανει νάζια**, η **μας κανει κόξες** < Λατ. Coxa , Γαλλ Hanche, cuisse, Ελλ. Μηρός, τα μεριά, το μπούτι < Τουρ. But) . Λανθασμενα γραφεται κόνξες.

Επώνυμο: Κωλοσούσας

Βλ. Βαρναλη

Κάποτε ήρθε μες τα λούσα
τις πούδρες και τις μυρωδιές
στη γειτονιά μια **κωλοσούσα**
(τι ντόρος όλες τις βραδιές!)
πριν μας χαλάσ' η Αφροδίτη
φωτιά της έβανα στο σπίτι.

Autocrates Comic., Fragmenta (Kock).

κἀνακρούουσαι χεροῖν,
Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν (5)
καλλίσταν, καὶ τοῖν ἰσχύοιν
τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὖ
εἰς ἄνω ἐξαιίρουσα,
οἶα κίγκλος ἄλλεται.

Suda, Lexicon. {9010.001} close

(1582.) Κίγκλιδας: ιδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ἄστινας δικλίδας φασίν.
ἢ κίγκλις, ἢ ὀπή, δι' ἧς ἡ κλεις πέμπεται.

(1583.) Κίγκλιδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ὁ κάγκελος, ἢ τοῦ
ἱεροῦ οἴκου.

(1584.) Κίγκλίζει: σαλεύει, μογλεύει, ἦχον ποιεῖ, κινεῖ.

(1585.) Κίγκλος: ὄρνειον τὴν ὀσφύν πολλὰ κινεῖ, ὃ τινες σεισοπυγίδα
καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καί, ἢ πτωχότερος κίγκλου· παροιμία,
ἢ κέχρηται Μένανδρος Θαῖδι.

Βιβλιογραφία

1077

Τίτλος: ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυχιές και βωμολοχίες.

Συγγραφέας: ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Εκδότης:ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Έτος:2007

2105

Συγγραφέας: ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Τίτλος: ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΕΠΗ - Συνθεση χυδαίων ψευδο-ομηρικῶ στιχουργημάτων

Εκδότης:ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Έτος:2012

9213

Τίτλος: A dictionary of modern Greek proverbs

Συγγραφέας: Alexander Negris

Εκδότης:CLARK

Έτος:1831

9584

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τίτλος: ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΟΜ Α - ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εκδότης:ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Έτος:

207

Κ. Στρατηγάκη Παροιμίες - Ρητά - Γνωμικά

17/12/2013